

at møde dem. Det er ogsaa det, der gør, at jeg agter at beskæftige mig lidt med det, han sagde.

Til en Begyndelse erklærede det ærede Medlem, at der intet Ministerstormeri i og for var i det, der foregik, og idet han særlig talte om det foreliggende Lovforslag, sagde han, at der ingen Sammenhæng var mellem det og Statslaanet (*Birck*: Ingen formel Sammenhæng!). Ingen formel Sammenhæng. Nuvel! Da dette Lovforslag blev fremsat oppe i det høje Landsting, blev det hverken formelt eller reelt sat i Forbindelse med Statslaanet; ej heller her er det sket. Jeg har derfor behandlet dette Lovforslag saaledes, som ethvert Lovforslag, udgaaet af privat Initiativ fra Mænd i hvert af Tingene, har Krav paa at blive behandlet fra Regeringens Side, nemlig efter dets saglige og politiske Indhold, udelukkende som det fremtræder i Forslagets Form. Saaledes har jeg behandlet det og paavist, hvad jeg politisk og sagligt havde imod det. Hvis det formelt eller reelt var blevet sat i Forbindelse med Statslaanet i det andet Ting, havde jeg taget paa det paa en anden Maade. Men det er muligt, at det ærede Medlem har sagt frem, hvad der ønskedes gemt noget endnu, og at man vil faa at vide, at Sammenhæng er til Stede, og at dette Lovforslags Vedtagelse er Betingelsen for Statslaanets Givelse. Saa vender vi tilbage til Situationen i de første Dage, vi debatterede Statslaanet: Mindretallet i denne Sal, som intet formaar overfor Flertallet, søger udefra, i Landstinget, en Kraft til at aftvinge, til at afpresse dette Tings Flertal en Beslutning, som man ved, det ikke giver frivilligt. Derfor er det meget tiltalende, at det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (*Birck*) saa aabent siger, at dette Forslag har et konstitutionelt Formaal. Ja, det er i Sandhed et fortræffeligt Ord. Dette Lovforslag har et konstitutionelt Formaal, nemlig at sætte Landstinget paa Folketingets Plads i vor Forfatning. Det er dets konstitutionelle Formaal. Det ærede Medlem talte meget om, at Grunden til alt, hvad der foregik her, var de to Partiers Mistillid til Regeringen. Ja de to Partier har Ret til at have Mistillid til denne Regering, og saa overdrevent meget bryder jeg mig ikke om at have deres politiske Tillid. Den Ret har de; men deres forfatningsmæssige Adgang

til at udtrykke denne Mistillid ligger i et parlamentarisk reget Land som vort her i Folketinget, og idet de udtrykker denne Mistillid oppe i Landstinget og forsøger at benytte den Mistillid, de der kan faa Flertal for, træder de udenfor Landets parlamentariske Forfatning.

Det ærede Medlem gik derefter over til at tale om, hvad han nu hjerteligt ønskede skulde indtræffe, naar ved Statslaanets Nægtelse eller Ikke-Vedtagelse inden i Morgen Aften Ministeriets Tilbage-træden er en Kendsgerning. Han udtalte Ønsket om, at alle de Kræfter, der ikke er anarkistiske eller revolutionære, da skulde samvirke til at danne en Samlingsregering. Den Handling, hvormed det ærede Medlem vil fremkalde denne Samlingsregering, er jo i sin Aand revolutionær og anarkistisk; thi Landstinget besidder ingen konstitutionel Ret til at nægte Midler til Stats-husholdningens Førelse, som Landstinget og Folketinget tilsammen har vedtaget i en Række af Love. Ingen som helst Ret har Landstinget til at nægte at bevilge Midler til at afholde Udgifter, som det selv har bevilget. Det er at træde udenfor Landets Forfatning, og det handler derfor revolutionært og anarkistisk. Og saa tror det ærede Medlem, at der af denne Handling kan opvokse en Samlingsregering! Jeg for mit Vedkommende har talt under den tidligere Valgkampagne, den, som førte til dette Tings Sammensætning, ud fra den Opfattelse, at der kunde blive Lejligheder her i Landet, hvor den fornemste Opgave maatte være denne: at samle alle Partier i en Samlingsregering; der kunde komme det Øjeblik, hvor dette blev nødvendigt. Men til det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt vil jeg sige — og lad hans Parti lægge sig dette paa Sinde! —, at hvis de fremtvinger Ministeriets Afgang ved et uparlamentarisk og ukonstitutionelt Middel, ved at benytte Landstingets Flertal til at overvælde Folketingets Flertal, har de definitivt lukket Adgangen til et Samlingsministerium. Det, de opnaar, er, at der ikke kan dannes nogen Samlingsregering her i Landet under hvilke som helst Forhold, der end viser sig. Og lad saa de ærede Medlemmer skaffe sig den stærke Regering, som ogsaa det ærede Medlem fra Aalborg ud fra sin Tro paa den røde Blodtaage mente var nødvendig. Det